

# РЕШЕНИЕ

№ 2155

гр. София, 22.04.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева**  
**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов**  
**Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **594** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 1083354 от 07.01.2020г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от И. Н. С., [ЕГН], срещу Решение №273383 от 19.11.2019г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 116-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 9962/2019г. по описа на СРС. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №18-4332-011446 от 15.06.2018г., с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл. 182, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 750 лв., както и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за 3 месеца, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на първоинстанционното решение. Твърди се недоказаност на нарушението, като моли съда да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да отмени НП.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция”, не

изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото писмени доказателства, че на 18.01.2018г. в 11:46 часа, в [населено място] по [улица] с посока на движение към [улица], И. С. управлява т.а. ”Ф.” с ДК [рег.номер на МПС] /регистриран на „Д. България“/ и до гуми център „П.“ със скорост 108 км/час, при ограничение за населено място 50 км/час. Скоростта била установена с техническо средство - система за видеоконтрол TFR-1M радар TR4D №613, в клип №491, записваща и заснемаща дата, час, място, скорост и рег.№ на МПС от служители на ПК при О“ПП“-СДВР – инсп. К. и К., които били със служебен автомобил на МВР с ДК [рег.номер на МПС] . В конкретния пътен участък нямало допълнително поставени пътни знаци за ограничение на скоростта. Впоследствие заснетия с видеосистемата в полицейския автомобил материал бил прегледан от св. Д. /мл.автоконтрольор при О“ПП“-СДВР/ и констатирала, че във видеоклип №491 е заснет т.а. „Форд Транзит” с ДК ДК [рег.номер на МПС] /регистриран на „Д. България“/, движещ се със 108 км/час. Системата за видеоконтрол TFR-1M , записваща и заснемаща дата, час, скорост, рег.№ на МПС и място на позициониране, е одобрено за използване средство за измерване, вписана под № 4835, със срок на валидност на одобряване на типа 24.02.2020г., преминало последваща проверка на 07.11.2017г. и срок на валидност една година. На 20.04.2018г. упълномощен представител на дружеството, собственик на автомобила декларирал, че на 18.01.2018г. в 11.46 часа, същият е бил управляван от И. С.. На същата дата на жалбоподателят бил показан заснетия клип и попълнил декларация, в която вписал, че на процесната дата, място и час автомобилът е бил управляван лично от него. За така установеното нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП св.Д. съставила акт за установяване на административно нарушение/АУАН/. Жалбоподателят подписал така предявения му акт, без да дава обяснения и да прави възражения, в съдебно заседание не ангажира доказателства в друга насока. На базата на съставения акт на 15.06.2018г. е издадено атакуваното наказателно постановление.

За да потвърди НП, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а вменените нарушения се явяват доказани по несъмнен начин, въз основа на събрания доказателствен материал - писмени доказателства и свидетелски показания на св. Д..

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че процесното нарушение е безспорно установено от приложените показания на техническото

средство и снимковия материал. Безспорно е установено, че скоростта, с която се е движил автомобилът към момента на заснемането му, е била 108 км/ч при ограничение в конкретния пътен участък от 50 км/ч. Реализиран е състав на нарушение по чл.182, ал.1, т.6 ЗДВП, тъй като е налице превишаване с над 50 км/ч. Нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, при което съвсем законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона размер по чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДВП- глоба в размер на 750 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №273383 от 19.11.2019г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 116-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 9962/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.